

28 mei 2004

PLAATSELIJK NIEUWS

KON. HARMONIE ST.CECILIA 1836 VAALS EEN ZEER BIJZONDERE CONCERTREIS NAAR POLEN

Na een jaar van voorbereiding vertrok de harmonie woensdagavond 19 mei jl. om 20.00 uur, vergezeld van een grote schare familie en sympathisanten, voor de lange reis naar Wroclaw in Polen. In het gezelschap ook burgemeester Monique Quint en echtgenoot, die de harmonie de eer gaven mee te reizen op deze officiële concertreis.

WROCLAW (BRESLAU)

De reis verliep voorspoedig en tegen 09.00 uur bereikte men de buitenwijken van de stad Wroclaw, een eerste kennismaking met een typisch Oost-Europese stad. Het hotel "Camp-nile", gelegen aan de rand van het historische centrum verwelkomde het gezelschap met een uitgebreid ontbijtbuffet, een eerste voorproefje van wat gedurende alle komende dagen bleek een zeer gastvrij en servicevriendelijk hotel te zijn, nog maar net twee jaar oud, fris, modern en van goede kwaliteit. De kamers waren pas tegen twaalfv bereid, zodat er alle gelegenheid was alvast het oude centrum te verkennen, nog geen tien minuten lopen van het hotel. Het was zonnig weer en er was een aangename temperatuur. Het grote plein Rynek was voor velen een zeer aangename verrassing, zonder overdrijven een van de mooiste pleinen van Europa, waar de harmonie 's avonds een openluchtconcert zou gaan verzorgen.

Het plein nodigde ook uit om te flaneren, een terras of een van de cafe's te bezoeken. De gezelligheid beloofde alvast heel wat voor de uurtjes 's avonds na het concert.

Om twaalf uur betrok het gezelschap de kamers en om twee uur werd er gedineerd: soep, hoofdgerecht en nagerecht, waarbij, voor wie daarvoor had gekozen, Poolse specialiteiten als borsjt (rode bietensoep), Silezische meelreepjes en dufinki.

HET OPENLUCHTCONCERT.

Nadat de muzikanten nog hadden gerepeteerd vertrok het gezelschap naar het grote plein Rynek, waar eerst een muzikale rondgang werd gemaakt om het publiek op hun aanwezigheid attent te maken. Daarna installeerde men zich voor een anderhalf uur durend openluchtconcert. Harmonie en burgemeester Quint werden uitgebreid begroet en geïntroduceerd door directeur en medewerkers van de muziekschool en vertegenwoordigers van de gemeentelijke cultuurafdeling. Het publiek, staande om de harmonie heen of zittend op de talrijke terrassen genoot van een concert van lichte muziek, waarin achtereenvolgens de Carmen Overture, Carribean Variations, Sones de Triunfo, Hafabra Follis, Bessarabyanke, de Europamars (heel toepasselijk voor een pas tot de E.G. toegetreden land), Abba Gold, A tribute to Lionel en Hootenanny o.l.v. dirigent Gerhard Sporken (Gerharda Sporkena)

werden uitgevoerd. Ook de honorair consul in Polen geeft nog even acte de présence.

Na het concert was er alle gelegenheid om uitgebreid van de uitnodigende etablissementen aan het plein Rynek te gaan genieten, waarvan ook tot in de late (vroeg) uurtjes gebruik werd gemaakt. Bijzonder was zeker de levendige, druk bezochte brouwerijkelder Spyz, waar men menig 4-liter-tapglas witbier wist te ledigen. Wroclaw maakte kennis met een gezellig in alle talen zingend en feestend gezelschap.

PANORAMA RACLAWICKA.

De volgende ochtend was er al vroeg reveille en ontbijt, want er was voor die dag een druk programma samengesteld, te beginnen met een bezoek aan Panorama Racławicka, waar, te vergelijken met Panorama Mesdag in Den Haag, op een rond schilderij van 15 bij 114 meter, in een speciaal daarvoor neergezet gebouw, een belangrijk stuk Poolse geschiedenis, de strijd tussen Poolse en Russische troepen in de slag bij Racławicka van 1794, indrukwekkend, levendig en expressief wordt afgebeeld.

ONTVANGST IN HET GEMEENTEHUIS

Te voet wandelde men daarna gezamenlijk naar Rynek, waar de officiële ontvangst in het gemeentehuis ging plaats vinden. De harmonie, burgemeester Quint, directeur Tadeusc Melka van de Muziekschool Wroclaw en het hele Vaalser gevolg werden in de prachtige historische raadsaal ontvangen door de president (burgemeester) van Wroclaw, een vertegenwoordiger van de Culturele Raad Wroclaw en de honorair consul der Nederlanden, die voor deze gelegenheid bij de toespraken als tolk Pools-Nederlands en Nederlands-Pools optrad. De president verwelkomde het gezelschap. Hij had helaas het openluchtconcert niet echt kunnen bijwonen, omdat er op hetzelfde moment in het gemeentehuis een raadsvergadering plaats vond. Tijdens de pauze van de vergadering was hij kort in de gelegenheid vanuit het raam te genieten van een stukje van het concert. Hij constateerde dat het een concert van goede kwaliteit was en zeker interessanter dan de op dat moment plaats vindende raadsvergadering! Burgemeester Quint memoreerde de reeds langer bestaande Pools-Nederlandse betrekkingen, President Jo Kern wees op de internationale, grensoverschrijdende samenstelling van de harmonie als kleine bescheiden bijdrage aan een verenigd Europa, en men wisselde over en weer geschenken uit. Voor de harmonie had deze concertreis bijna een nog unieker karakter gekregen dan nu al het geval was. Hij ervoer na het openluchtconcert van de honorair consul, dat hij bij het beluisteren van het concert de sterke neiging had zijn klarinet te gaan halen om mee te spelen. Had hij hiervan eerder melding gemaakt, dan had de harmonie hem notenmateriaal thuis kunnen sturen en had hij kunnen repeteren. Maar ook de consul was dan, ondanks zijn plaats in de hiërarchie, niet ontkomen aan het voorspelen bij dirigent Gerhard Sporken. De vertegenwoordiger van de Culturele Raad van Wroclaw nodigde daarna het hele gezelschap uit samen een canon te zingen. En massaal klonk in de raadsaal van Wroclaw de internationaal bekende canon Vader Jacob in

het Pools, in het Nederlands, als Frère Jacques en Vater Jakob. Spontaan stemde de harmonie daarna het moezieklidsje aan: "Woa Völser jonge van de moeziek zunt".

De muzikanten zochten het hotel weer op om zich gereed te maken voor de generale repetitie in de concertzaal van de Poolse radio. De rest van het gezelschap nam de gelegenheid om te winkelen of zomaar wat in de stad te wandelen en kennis te nemen van andere mooie bezienswaardigheden of om gewoon een terrasje te pikken.

HET GALACONCERT

De kennismaking met de concertzaal was verrassend: een echte concertzaal, geurend naar boenwas, compleet met concertorgel waarvan de pijpen het decor van de bühne vormden.

De akoestiek bleek overweldigend. Hier te musiceren was een waar genot, hier het mooie repertoire voor dit concert te mogen beluisteren een unieke gelegenheid. Dat beloofde wat voor de opname.

Na de generale in de concertzaal en het diner in het hotel begaf men zich weer terug op weg naar het radiogebouw. De harmonie trok zich in de artiestenruimten terug om te stemmen en even voor zeven nam men onder applaus van het publiek plaats op de bühne. Andermaal vond er een uitgebreide begroeting en introductie plaats en waren er van de kant van de muziekschool geschenken voor burgemeester Monique Quint en president Jo Kern.

De muziek klonk imposant, overweldigend, te beginnen met het feestelijke, plechtige "Procession of the nobles" van Nicolai Rimsky-Korsakow, gevolgd door de concertstukken bij uitstek "Lamentation of Archangel Michael" van Gemba Fujita en "Jupiter", het vierde deel uit "The Planets" van Gustav Holst. Er volgden de compositie "Miniature for band" van dirigent Gerhard Sporken, heel gevoelig in deze nauw luisterende akoestiek en het spetterende "El Camino Real" van Alfred Reed, dat in deze zaal tot volledige expressie kon komen.

Na de pauze volgden de "Carmen Overture" van Georges Bizet en Bruno Herffs "Klezmer Suite", helemaal mee op reis naar Polen. In "A tribute to Lionel (Hampten)" soleerde als vervanger voor Bruno Herff onze (Belgisch) gastmuzikant Martin Schommer. Het concert werd afgesloten met het voor de toehoorder verrassende "Hafabra Follies" van Bob Gay en Marcel Peeters, een compilatie van tientallen bekende thema's uit de klassieke muziek. Het publiek vroeg om twee toegiften en er waren bloemen voor dirigent Gerhard Sporken.

Na het concert vierde de harmonie samen met de docenten van de muziekschool hun ontmoeting en het welslagen van dit galaconcert. Hotel Campanile had gezorgd voor een uitstekend warm en koud buffet. Aan de hotelbar werd nog tot in de vroege uurtjes gevierd en gefeest.

BIRKENAU/AUSCHWITZ

De volgende ochtend was er een vroeg ontbijt om op tijd te kunnen vertrekken voor een lange reis naar het voormalige concentratiekamp Ausch-

witz. Het zou een zeer gedenkwaardige dag worden. De eerste statie was het opvangkamp Birkenau, waar zich ook het monument voor alle slachtoffers van Birkenau/Auschwitz bevindt. Vanaf de toegangspoort voert een 1 kilometer-lange rechte, met kuilen en stenen bezaaide weg, naar het monument. De weg wordt aan beide zijden geflankeerd door barakken en fundamenteën en resten van barakken, van de weg gescheiden door tussen betonnen palen gespannen hoogspanningsprikkeldraad. Langs de weg een spoorlijn die net vóór het monument letterlijk en figuurlijk dood loopt. Op twee plaatsen is het prikkeldraadhekwerk onderbroken door poorten, die rechts en links toegang gaven tot de barakken, waar de mensen bij aankomst naartoe werden gedirigeerd.

De harmonie en haar gevolg begaf zich ingetogen musicerend, in processie, over deze weg naar het monument, vier processiemarsen lang. Bezoekers sloten aan. De harmonie droeg een krans mee, die bij het monument gelegd zou gaan worden. Die rechte weg, deze indrukwekkende omgeving, de stilte met alleen het geluid van schoenen op grind, die formatie blauw geuniformeerde muzikanten, processiemarsen, die wel speciaal voor deze gelegenheid hadden kunnen zijn geschreven: het bezorgde menigeen een brok in de keel, ontlokte menig diepe zucht en er werd hier en daar een traan weggepinkt. Het was een emotioneel beladen kilometer. Voor de Vaalser harmonie, maar ook voor eenieder persoonlijk, een historische kilometer.

Burgemeester Quint nam bij het monument, waar veel bezoekers zich hadden verzameld, het woord en wees op deze plek als triest bewijs hoezeer het mensen en tussen mensen fout kan gaan en hoezeer zelfs in een Europa van eenheid, samenwerking en vrijheid het gevaar nog steeds op de loer ligt, inspelend op de tekst die in vele talen op de gedenkstenen bij het monument bebeiteld staat: **"Laat deze plaats eeuwig een kreet van wanhoop zijn en een waarschuwing aan de mensheid"**. Haar toespraak maakt op iedereen diepe indruk. Taalbarrières leken geslecht, iedereen verstond en begreep waar het over ging.

Samen met president Jo Kern legde zij namens de gemeente Vaals een krans bij het monument.

Na afloop sprak menigeen, aanwezige Nederlanders, Duitsers en Polen, dank uit jegens de harmonie voor dit indrukwekkende eerbetoon aan alle slachtoffers van het nazi-regiem.

Iedereen zocht zelf zijn weg terug naar de uitgang, de een rechtstreeks, de ander via een zijpad, elk op zijn manier indrukken en emoties een plaats gevend.

De tocht ging daarna naar het enkele kilometers verder gelegen kamp Auschwitz, waar tijdens een 2 uur durende rondleiding uitleg werd gegeven over dit concentratiekamp.

Het bezoek aan Birkenau/Auschwitz maakte diepe indruk, maar ook een beetje trots dit heel speciale eerbetoon aan de slachtoffers gebracht en meegemaakt te mogen hebben.

HET PSYCHIATRISCH

VERZORGINGSHUIS CHROSCIN ZAMEK.

Tijdens de lange tocht terug naar Chroscin was er tijd even bij te komen en van gedachten te wisselen. In Chroscin werd een bezoek gebracht aan het psychiatrisch verzorgingshuis aldaar, afgelegen gesitueerd in de bossen, waar men al ongeduldig wachtte op de harmonie waarvoor al alles klaar stond om muziek te maken. Al na één mars was het ijs gebroken. Vooral de muzikanten ervoeren de blijdschap van de bewoners en bezoekers zodanig, dat men al snel in polonaise en boven op de tafels "sjiemmoeng" bracht, evenzeer een teken dat men zich nu ook weer zelf mocht amuseren. Burgemeester Quint en president Jo Kern tekenden het gastenboek en ontvingen uit handen van de directrice als "przyjacieli domu", vrienden van het huis, een aandenken aan dit bezoek. Er werd nog even gemusiceerd, gedanst en een pilsje gedronken. Daarna nam men hartelijk afscheid, waarna de harmonie en haar gevolg in "De oude molen" in Bolesławice deze gedenkwaardige dag afsloot met een warm en koud buffet. In een mum van tijd was er de aloude moezieksjiemmoeng van zingen en spelen. Rond middernacht vertrok het hele gezelschap terug naar Wrocław.

AFSCHEID

Tijdens het ontbijt op zondagochtend werd door president Jo Kern deze concertreis al resumerend afgesloten. Een concertreis met een zeer gevarieerd programma, een programma met eigenlijk alleen maar hoogtepunten: open-air concerten op een van de mooiste pleinen in Europa, een officiële ontvangst door het stadsbestuur van Wrocław, het bezoek aan Panorama Racławicka, het galaconcert in de concertzaal van de Poolse radio, het historische en emotionele bezoek aan Auschwitz/Birkenau, het muzikaal opfleuren van de bewoners van het verzorgingshuis in Chroscin. De harmonie heeft tijdens deze reis met haar gastmuzikanten nieuwe vrienden gemaakt en de vriendschap met haar Belgische en Duitse kameraden-muzikanten weer vaster aangeknoopt. Een reis, die zonder ook maar een enkel smetje is verlopen. Het ontlokte de hoteldirectie de uitspraak: een gezelschap dat blij feestend een voorbeeldige discipline aan de dag legde, zo'n gezelschap zou men zich elke week wel wensen. Jo Kern sprak dankwoorden aan het adres van Marco Fröhling, die als contactpersoon van de harmonie een groot aandeel had in het welslagen van deze reis.

En natuurlijk dank aan Hans Büles en Ulla Dyla, zonder wie deze reis niet mogelijk was geweest. Ulla opende met haar Poolse contacten vele deuren en Hans smeedde alle contacten tot een

geweldig programma. Ook burgemeester Monique Quint huldigde Marco Fröhling en Hans en Ulla. Zij dankte president Jo Kern voor zijn leiding aan de vereniging en huldigde de harmonie als levende reclame voor de gemeente Vaals in de personen van het jongste en oudste spelende lid, resp. Chantal Zegers en Peter Murer.

Na een hartelijk afscheid van directie en personeel van dat uitstekende hotel Campanile werd de thuisreis ingezet. Door diverse weerzones, van regen-, hagel en sneeuwbuien tot stralende zon en via files en sluiproutes bereikte het gezelschap na een culinaire tussenstop in Garbsen zo rond half drie zondagnacht weer de heemet.

Binnenkort zal dit verslag, vergezeld van heel wat foto's, ook te zien zijn op onze website:

www.harmonie-vaals.nl

Jo Kern, president